

Acte de balanç de les polítiques municipals d'educació a L'Hospitalet

Fa potser 10 anys vaig sentir per primer cop, en una conferència del professor Joan Subirats, el concepte de capital social.

El professor posava com a exemple concret de població amb capital social a Copons, un poble de l'Anoia on els ciutadans estan acostumats a treballar en xarxa, a compartir valors i a fer-se confiança. La idea em va fascinar.

Aquests tres components del capital social són els que han crescut a la nostra ciutat -ben diferent de Copons!- a través de les polítiques municipals d'educació dels darrers anys.

Aquest és el meu balanç. Amb l'acció desenvolupada per la regidoria d'Educació, no solament els nois i noies han sortit guanyant, sinó que també s'ha *empoderat* tota la ciutat.

Avui L'Hospitalet és un exemple de ciutat rica en capital social: els ciutadans ens hem acostumat a treballar en xarxa, a compartir valors, a tenir-nos confiança.

I, si hagués d'expressar un desig per als futurs anys, jo vull que els nostres nois i noies s'obrin encara més a un entorn global.

D'entrada, que girin la mirada al Riu Llobregat i siguin els seus principals defensors.

Que descobreixin el país meravellós i contradictori que tenim, per fruit-lo i per arreglar-lo.

Que estableixin vincles i acabin enxarxats amb nois i noies d'arreu del món per millorar la seva competència i el seu compromís social.

I tot això... per què?

Perquè la riquesa s'ha de distribuir!:

Si tenim capital social, tenim l'obligació de compartir-lo.

Roser Batlle

Dimarts, 3 de març 2015